

Bijlage I Toelichting

1.1 Probleemstelling

Het aantal waarnemingen van illegaal vuurwerk door toezichthouders van de gemeente West Maas en Waal neemt toe. Door het illegaal voorhanden hebben, opslaan en/of handelen in en afsteken, of zelf bewerken van (zwaar) vuurwerk, ontstaat niet alleen een overtreding van het Vuurwerkbesluit, maar ook van diverse overtredingen van het Besluit bouwwerken leefomgeving, de Omgevingswet en het Omgevingsplan.

Deze illegale activiteiten en gebruik zorgen voor een ernstige gevaarstelling qua gezondheid, veiligheid en leefbaarheid voor niet alleen de overtreder zelf, maar ook voor andere gebruikers van een pand of omliggende panden. Door bijvoorbeeld ondeskundige en onveilige opslag of gebruik is er ernstig verhoogd brand- en/of explosiegevaar. Dit is niet wenselijk.

Bij calamiteiten kan de onbekende aanwezigheid van zeer brandbaar en explosief (illegaal) vuurwerk zelfs een extra risico vormen voor te hulp schietende personen of hulpdiensten, indien zij niet op de hoogte zijn van de aanwezigheid van het (illegaal) vuurwerk. De brandweer zal bijvoorbeeld anders moeten blussen bij de aanwezigheid van explosief materiaal. En toegesnelde personen, weten niet dat zij een verhoogd risico lopen als zij hulp willen bieden, waardoor zij niet voldoende afstand kunnen bewaren.

Kortom, de aanwezigheid, het illegale gebruik en de handel in verboden vuurwerk is geheel onwenselijk. Waar mogelijk moet ingegrepen worden als zich zo'n verboden situatie voordoet of al heeft plaatsgevonden.

Het probleem is echter dat er geen eenduidige en duidelijke aanpak is vastgesteld. Dit komt in de eerste plaats door de verschillende organisaties (politie, Openbaar Ministerie, gemeenten Tweestromenland), die erbij betrokken zijn, maar ook omdat er verschillende wettelijke grondslagen denkbaar zijn om het geconstateerde probleem aan te pakken. Om daar verandering in aan te brengen, zijn deze beleidsregels opgesteld. Doel is om bepaalde obstakels voor een integrale aanpak van de problematiek weg te nemen.

Een aantal voorbeelden.

Allereerst constateert de politie vaak de overtredingen en rapporteert dit aan de burgemeester in het kader van de handhaving van de openbare orde. Bijvoorbeeld artikel 174a Gemeentewet (openbare orde handhaving door sluiting panden en erven) kan worden ingezet door de burgemeester om de situatie tegen te gaan als (ook) sprake is van een direct gevaar voor de openbare orde.

Echter, vaak is de noodzaak voor handhaving van de directe openbare orde al verdwenen, omdat het verboden vuurwerk altijd automatisch al in beslag genomen is door de politie bij constatering.

Ten tweede heeft het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid om via de Woningwet en/of Omgevingswet en Besluit bouwwerken leefomgeving ook:

- herstelsancties (last onder dwangsom) op te leggen om herhaling te voorkomen;
- bij feitelijke herhaling panden te sluiten.

Maar wanneer gebruik je welke maatregel?

Samenvattend, zijn er dus meerdere bestuursorganen (burgemeester of college van burgemeester en wethouders) die elk voor zich meerdere wettelijke bevoegdheden kunnen gebruiken om gevaarstelling door illegaal vuurwerk tegen te gaan en herhaling daarvan te voorkomen.

De centrale vraag is: wanneer zet wie welke bevoegdheid in? Deze beleidsregels geven antwoord op die vraag, voor zover het gaat om de bevoegdheden van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente West Maas en Waal.

1.2 Achtergrond; Strafrechtelijke én bestuursrechtelijke aanpak

De aanpak van illegaal vuurwerk begint bij de politie en het Openbaar Ministerie. Leidend voor de gemeentelijke bestuursrechtelijk aanpak is de Richtlijn Strafvordering voor vuurwerkdelen.

Doel is om, naast de strafrechtelijke aanpak door politie en Openbaar Ministerie, in samenwerking met lokale bestuurders ook een bestuursrechtelijke aanpak mogelijk te maken om zo nieuwe situaties en gevaarstelling op de geconstateerde locatie te voorkomen. Een integrale aanpak dus. Hiervoor bieden deze beleidsregels een afwegingskader.

1.3.1 Soorten vuurwerk per Lijst

De Lijsten van de Richtlijn zijn naar soort vuurwerk ingedeeld.

Lijst I: consumentenvuurwerk, ingedeeld in categorie F1, zoals bedoeld in artikel 1A.1.3 van het Vuurwerkbesluit;

- In Nederland toegestaan (lichter) consumentenvuurwerk, zoals aangegeven in de Regeling aanwijzing consumentenvuurwerk;
- Dit vuurwerk is ingedeeld in categorie F1 Vuurwerkbesluit:
- Consumenten mogen dit lichtere vuurwerk op bepaalde tijdstippen kopen en afsteken. Zij mogen maximaal 25 kg voorhanden hebben/opgeslagen hebben;

Lijst II: professioneel vuurwerk, dat is ingedeeld in categorie F2 of F3 en niet als consumentenvuurwerk is aangewezen in de RAC en daarnaast rookbommen T1/T2 en handfakkels, zoals bedoeld in artikel 1A.1.3 van het Vuurwerkbesluit;

- ingedeeld in categorie F2-F3 Vuurwerkbesluit;
- niet aangewezen in de Regeling aanwijzing consumentenvuurwerk;
- omvat daarnaast rookbommen in categorie T1/T2 en handfakkels;
- knalvuurwerk met minder dan 6 gram Netto Massa Explosief;
- per stuk is het vuurwerk niet langer dan 55 millimeter;
- Lijst II is sinds 1 oktober 2020 opgedeeld in A en B. Het volgt daarbij de categorie-indeling F2 en F3 van het Vuurwerkbesluit. Beide categorieën zijn verboden, maar verschillen iets in gevaarstelling. Zowel A als B zijn illegaal en het verschil in gevaarstelling is gering;

Lijst III: professioneel vuurwerk dat is ingedeeld in categorie F4 of vuurwerk dat volgens opschrift niet is voorzien van een F categorie (categorie F1, F2, F3) en daarnaast vuurwerk P1/P2 met uitzondering van handfakkels, zoals bedoeld in artikel 1A.1.3 van het Vuurwerkbesluit;

- ingedeeld in categorie F4 Vuurwerkbesluit;
- vuurwerk dat niet voorzien is van voorgeschreven categorie (F1, F2, F3) op de verpakking;
- vuurwerk in de categorie P1/P2 met uitzondering van handfakkels;
- Knalvuurwerk van meer dan 6 gram Netto Massa Explosief;
- Vuurwerk langer dan 55 millimeter;
- Te denken valt aan professioneel siervuurwerk, (Flash)angers, Shells (Mortierbommen), Vuurpijlen met hoofdzakelijk knaleffect (lawinepijlen, signaalraketten etc.) en zwaar knalvuurwerk;

Lijst IV: geïmproviseerd vuurwerk (vuurwerk dat zelf is vervaardigd of is aangepast), zoals bedoeld in artikel 1A.1.3 van het Vuurwerkbesluit;

- Te denken valt aan zelfgemaakte explosieven van bijvoorbeeld andere al dan niet illegale vuurwerksoorten.

1.3.2 Samenloop van Lijsten/soorten vuurwerk

De in de handhavingsmatrix gebruikte tabelindeling is gebaseerd op de genoemde Lijsten en soorten vuurwerk. In de praktijk wordt vrijwel nooit 1 soort vuurwerk of vuurwerk uit 1 Lijst aangetroffen.

Er kan dan een samenloop van vuurwerkfeiten zijn. Uitgangspunt voor de te treffen maatregelen is dat in principe de Lijst met het zwaarste vuurwerk (en daarbij behorende dwangsomhoogten en sluitingstermijnen) wordt toegepast, tenzij aangetroffen feiten en omstandigheden concreet rechtvaardigen dat een lichtere Lijst wordt toegepast.

Als er bijvoorbeeld 26 kg vuurwerk van Lijst I wordt aangetroffen en een beperkt of kleinere hoeveelheden of aantallen van Lijst III, dan is Lijst I het

uitgangspunt, tenzij de totale aantallen/hoeveelheden van alle soorten vuurwerk gezamenlijk toepassing van Lijst III rechtvaardigen.

Hetzelfde voorbeeld maar dan met een beperkt aantal individuele stuks vuurwerk van Lijst IV (zelf geïmproviseerd vuurwerk). In dat geval gaat er een zodanige gevaarzetting van die zelf geproduceerde explosieven uit, dat dan juist wel de zwaarste Lijst (IV) dient te gelden.

Welke lijst wordt toegepast, is dus afhankelijk van de specifiek aangetroffen feiten en omstandigheden en de daarbij passende belangenafweging. De uiteindelijke keuze wordt in de feitelijke besluitvorming altijd nader gemotiveerd.

1.4 Achtergrond. Risico's en gevaarzetting

De hiervoor genoemde Lijsten lopen op in mate van gevaarzetting. Hoe hoger de Lijst, hoe groter de potentiële gevaarzetting voor de leefbaarheid, gezondheid en veiligheid van betrokken en de directe leefomgeving. De gevaarzetting door illegaal vuurwerk is bijna in alle gevallen terug te leiden tot de hoeveelheid en de aard van aangetroffen vuurwerk. Dit heeft met name te maken met de aard van de toegepaste springstof.

Toegestaan consumentenvuurwerk gebruikt bijvoorbeeld alleen minder zwaar zwart buskruit en bovendien lagere hoeveelheden (tot maximaal 2,5 gram).

Niet toegestaan vuurwerk bevat vaak 5 tot 50 gram aan flitspoeder. Flitspoeder heeft de nare eigenschap om massa-explosief te zijn. Dit betekent dat als 1 stuk ontbrandt, overige aanwezige stukken ongewild gelijk ook (kunnen) ontbranden, waardoor een massa-explosie kan ontstaan.

Deze zwaardere hoeveelheden en andere soorten springstof komen vooral vanaf Lijst II en verder voor. De mate van gevaarzetting loopt dus op per Lijst, waarbij Lijst I (consumentenvuurwerk) de minste gevaarzetting kent en Lijst IV (geïmproviseerd vuurwerk) het meest onvoorspelbaar en gevaarlijk is.

Toegepast op deze beleidsregels, betekent dit dat de aard van de toegepaste sanctiemaatregelen op voorhand is afgestemd op de ernst en de aard van de overtreding. Een overtreding van de lichtere Lijst I krijgt in principe ook een lichtere maatregel opgelegd, dan een overtreding van de zwaardere Lijst IV en omgekeerd.

Opgemerkt wordt tot slot dat ook grote hoeveelheden van Lijst I (consumentenvuurwerk) bij elkaar een ernstige gevaarzetting kunnen opleveren. Immers, hoewel een individueel stuk vuurwerk uit deze categorie bij normaal gebruik weinig gevaar oplevert, is dit anders als grote hoeveelheden van dit vuurwerk ondeskundig of zonder de juiste voorzieningen en veiligheidsafstanden worden opgeslagen op een locatie.

1.5 Achtergrond. Waarom beleidsregels?

Vuurwerkovertradingen werden met name aan het eind van het jaar ontdekt en waren beperkt in aantal. De reden is dat de politie dan vaak controleert. De vraag is of het opstellen van beleidsregels dan noodzakelijk is? Het antwoord is ja.

- Beleidsregels zorgen ervoor dat voor elke overtrading een gelijke en proportionele maatregel volgt.
- Zwaar illegaal knalvuurwerk wordt steeds vaker gebruikt tegen hulp- en/of ordediensten. Zwaar illegaal knalvuurwerk wordt ook steeds vaker toegepast tegen personen om te intimideren, oftewel explosies tegen personen. Het optreden tegen deze overtradingen versterkt de aanpak tegen explosies.
- Door het voorhanden hebben van dit vuurwerk bij de bron aan te pakken, kan dergelijk ongewenst gebruik zo veel mogelijk worden voorkomen.
- Het aantal vuurwerkovertradingen neemt ook elk jaar toe en de overtradingen worden steeds ernstiger.
- Steeds meer vuurwerk, zoals (zwaar) knalvuurwerk is/wordt landelijk verboden. De verwachting is dat hierdoor juist steeds meer illegaal vuurwerk uit andere landen (België, Oost-Europa) wordt gehaald en opgeslagen, dat niet aan de bij of krachtens het Vuurwerkbesluit gestelde eisen voldoet. Dat vuurwerk voldoet dan vaak niet aan de eisen die Nederland aan vuurwerk stelt en is onberekenbaar. Het zorgt er verder voor dat de periode van opslag niet meer beperkt is tot het eind van het jaar (voorheen de verkoopperiode). Immers, in feite kan men het hele jaar door vuurwerk via internet etc. in huis halen. Naar verwachting zal dus het aantal locaties, waar illegaal vuurwerk wordt opgeslagen, blijven stijgen.
- Aanpak van de opslag voorkomt ook de uiteindelijke overlast. Ook het aantal overlastmeldingen door vuurwerk stijgt. Als vuurwerk eerder en meer in beslag wordt genomen en aanvullend ook bestuurlijke aanpak volgt om herhaling te voorkomen, dan heeft dat automatisch een effect op het afsteken van vuurwerk zelf.
- Het geeft een signaal aan de inwoners dat de gemeente het vuurwerkprobleem ook serieus aanpakt.
- Voor een goede en integrale bestuursrechtelijke en strafrechtelijke aanpak is het noodzakelijk dat wanneer de gemeente actie onderneemt tegen illegaal vuurwerk, deze aanpak juridisch de toets der kritiek kan doorstaan. Beleidsregels geven per soort situatie en bevoegdheid maatwerk en een afgewogen maatregel. Gelijke gevallen

worden hierdoor ook daadwerkelijk gelijk behandeld. Het slagingspercentage van een succesvolle juridische procedure neemt hierdoor ook toe.

2. Mogelijke bestuursrechtelijke maatregelen

Deze beleidsregels kennen afhankelijk van de gevaarzetting meerdere mogelijkheden voor het bestuur om bepaalde maatregelen te treffen bij geconstateerd illegaal vuurwerk. Het kan daarbij gaan om de volgende maatregelen, die toegepast kunnen worden:

- Een last onder dwangsom door het college van burgemeester en wethouders op grond van overtreding van bijvoorbeeld voorschriften voor gebruik van bouwwerken of overtreding van voorschriften van het omgevingsplan gemeente West Maas en Waal.

Een sluiting van een pand op grond van artikel 17 Woningwet door het college van burgemeester en wethouders, bij feitelijk herhaalde overtreding van de regels van het Besluit bouwwerken leefomgeving of omgevingsplannen;

2.1 Maatregel: Last onder dwangsom door het college van burgemeester en wethouders

De last onder dwangsom houdt in dat de overtreder iets moet doen of nalaten binnen een bepaalde termijn. Doet hij dat niet of niet volledig, dan moet hij een geldbedrag betalen aan, in dit geval, de gemeente. Het opgelegde geldbedrag is afhankelijk van de aard, omvang en ernst en gevaarzetting van de overtreding.

2.2.1 Grondslag

Vuurwerkbesluit:

- Artikel 1A.1.3 categoriseert het merk Cobra 6 als professioneel vuurwerk van de vierde categorie, wat betekent dat het niet is toegestaan voor particulier gebruik.
- Artikel 1.2.2 stelt een verbod op het binnen Nederland brengen, opslaan, vervaardigen, voorhanden hebben, of verstrekken van professioneel vuurwerk, indien bestemd voor particulieren. Dit artikel richt zich op het beperken van particulier gebruik van professioneel vuurwerk en bevordert zo de veiligheid van de fysieke leefomgeving door te voorkomen dat ongetrainde individuen toegang hebben tot gevaarlijke vuurwerkcategorieën.

Artikel 1.6 Omgevingswet:

Een ieder draagt voldoende zorg voor de fysieke leefomgeving (zorgplicht).

Artikel 4.21 Omgevingswet:

- Dit artikel bieden de juridische basis om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen ter bescherming van de fysieke leefomgeving, met inbegrip van de brandveiligheid bij bouwwerken.
- De focus ligt op het vaststellen van voorschriften om veiligheid en brandveiligheid te waarborgen bij activiteiten die de leefomgeving kunnen beïnvloeden.

Artikel 18.1.4 Omgevingswet:

Dit artikel biedt het college van burgemeester en wethouders de mogelijkheid om een bestuurlijke boete op te leggen.

Artikel 6.3 en 6.4 Besluit bouwwerken leefomgeving:

- Artikel 6.3 legt de verantwoordelijkheid voor naleving van brandveiligheidsregels bij de gebruiker van het bouwwerk.
- Artikel 6.4 verplicht de gebruiker om maatregelen te nemen bij vermoeden van brandgevaar of risico's voor brandveiligheid. Dit omvat het voorkomen van brandgevaarlijke situaties en het aanpakken van bestaande risico's.

Artikel 17 Woningwet:

- Artikel 17 Woningwet biedt de mogelijkheid om een gebouw, open erf of terrein te sluiten wanneer herhaaldelijke overtredingen plaatsvinden die de omgeving of bewoners in gevaar brengen. Dit is relevant bij het aanpakken van illegaal vuurwerk in bijvoorbeeld woningen, zoals bij opslag van grote hoeveelheden of het bezit van zwaar, professioneel vuurwerk dat aanzienlijke risico's met zich meebrengt.
- In dit kader wordt artikel 17 Woningwet ingezet om een gebouw, open erf of terrein waar overtredingen met vuurwerk de leefomgeving bedreigen, te sluiten. Denk hierbij aan situaties waarbij vuurwerk niet volgens de veiligheidseisen wordt opgeslagen, of wanneer er sprake is van gevaar voor brand of ontploffing. Een sluiting kan worden toegepast als minder ingrijpende maatregelen, zoals dwangsommen, onvoldoende blijken om de veiligheid en leefbaarheid te herstellen. Deze toepassing helpt zo bij het waarborgen van een veilige leefomgeving door proactief op te treden tegen vuurwerk gerelateerde risico's.
- Deze bepalingen vormen samen een juridisch kader dat zich richt op het minimaliseren van risico's bij het opslaan en gebruiken van vuurwerk en andere brandgevaarlijke materialen in de fysieke leefomgeving.
- Daarnaast kunnen bepaalde vormen van opslag, zeker als er sprake is van illegale handel in vuurwerk, ook in strijd zijn met de

gebruiksvoorschriften zelf van een omgevingsplan. Ook dat kan dus als (aanvullende) grondslag voor een maatregel gelden.

2.2.2 Doel last onder dwangsom: Voorkomen van herhaling

In geval van illegaal vuurwerk is ongewenste directe gevaarstelling per definitie aanwezig. Opslag van vuurwerk moet bijvoorbeeld aan bepaalde afstandseisen voldoen of er moeten brandbestrijdingsvoorzieningen etc. aanwezig zijn. Bij particuliere opslag zijn deze voorzieningen/afstanden etc. er niet.

Het aangetroffen illegaal vuurwerk wordt altijd door de politie in beslag genomen. De directe gevaarstelling is daarmee in de meeste gevallen weggenomen. Een eventuele last onder dwangsom kan dus in de meeste gevallen niet gericht zijn op het wegnemen van de directe gevaarstelling.

Echter, de kans op herhaling van overtreding is door inbeslagname niet weggenomen. Vuurwerk heeft voor bepaalde personen een verslavend effect. Zij kopen jaar in jaar uit (illegaal) vuurwerk en bij sommige personen is zelfs sprake van een feitelijke stoornis (met name bij de personen die zelf vuurwerk improviseren of vernielingen aanrichten). Een landelijk vuurwerkverbod heeft voor dit soort personen dus geen enkele remmende werking.

Bij vuurwerkovertradingen wordt de lastgeving daarom primair gericht op het voorkomen van herhaling van een nieuwe overtreding.

Of er kans is op herhaling, kan vooral blijken uit de door de politie aan te leveren informatie (bijvoorbeeld uit antecedenten (al dan niet vuurwerk gerelateerd), aangerichte vernielingen, maar ook uit de aard, ernst en hoeveelheid vuurwerk.

Voor dit laatste geldt voor toepassing van deze beleidsregels het algemene uitgangspunt dat hoe meer en hoe zwaarder het vuurwerk er wordt aangetroffen, hoe groter de kans dat herhaling van overtreding aannemelijk is. Vaak is er bij zwaarder vuurwerk eerder sprake van een verslavingselement/gewoonte. In die laatste gevallen wordt dus een dwangsom ter voorkoming van herhaling opgelegd.

2.2.3 Vorm van dwangsom: ineens

Lasten onder dwangsom kunnen meerdere vormen (modaliteiten) hebben, bijvoorbeeld ineens, per overtreding of per tijdseenheid. In deze beleidsregels is gekozen voor de last onder dwangsom ineens om herhaling te voorkomen:

- Een last onder dwangsom in het algemeen minder ingrijpend dan bijvoorbeeld de aanvullende mogelijkheid om bij herhaling van de overtreding op grond van het (aangepaste) artikel 17 Woningwet een pand te sluiten. Door dus aan de voorkant minder ingrijpende en langer werkende last onder dwangsom op te leggen, die voor

meerdere toekomstige overtredingen kan gelden, gaat hierdoor in de meeste gevallen voldoende dreiging uit om juist te voorkomen dat in een later stadium de vaak ingrijpendere stap van sluiting van een gebouw, open erf of terrein noodzakelijk wordt;

- Aansluitend op het vorige punt: als in bepaalde specifieke gevallen een nog niet uitgewerkte dwangsom toch niet de gewenste bescherming tegen herhaling blijkt te bieden, dan kan deze (resterende) dwangsom altijd worden ingetrokken en alsnog de zwaardere sluiting worden opgelegd. Maatwerk blijft dus altijd mogelijk.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de in de handhavingsmatrix genoemde aantallen overtredingen niet gelinkt zijn aan de jaarlijkse vuurwerk afsteekmomenten. Immers, zeker in de tijd van bestellingen via internet en landelijke vuurwerkverboden, is de aanwezigheid van vuurwerk buiten vaste verkooptijden/-perioden niet uitgesloten.

Daarnaast wordt een niet afgestoken deel van het vuurwerk vaak bewaard om bijvoorbeeld op speciale momenten (bijvoorbeeld verjaardag of huwelijk etc.) alsnog gedurende het jaar af te steken.

2.2.4 Op wie is een dwangsom van toepassing?

Een lastgeving onder dwangsom kan alleen worden opgelegd aan een overtreder. Wie overtreder is, bepaalt het te handhaven voorschrift. Dit betekent dat de oorspronkelijke overtreder niet opnieuw dezelfde overtreding mag veroorzaken. Anders verbeurt hij de opgelegde dwangsom. Bij de aanwezigheid van illegaal vuurwerk is in principe elke betrokken gebruiker/bewoner/huurder/eigenaar hoofdelijk aanspreekbaar en als overtreder aan te merken. Zorgplichten gelden bijvoorbeeld namelijk bijna altijd voor "een ieder".

Bijvoorbeeld ook de ouders van de minderjarige overtreder, die nagelaten hebben de vuurwerkovertrekking van hun minderjarige kind te voorkomen, kunnen worden aangesproken op overtreding van een zorgplicht. Zij zijn ook aan te merken als overtreder. Een last onder dwangsom wordt dan opgelegd aan alle gezinsleden gezamenlijk en individueel.

2.2.5 Geen verschil hoogte dwangsom tussen woning en niet-woningen (lokalen)

Voor de hoogte van de dwangsom maakt het niet uit of er sprake is van een woning of niet-woning. Anders dan bijvoorbeeld een sluiting, waarbij direct een gerechtvaardigde inbreuk op het woonrecht van betrokkenen, is de dwangsom objectneutraal.

Immers, relevante wet- en regelgeving maakt ook dit onderscheid niet. Het gebruikt bijvoorbeeld niet de indeling (woning-lokaal) maar spreekt van de algemene term bouwwerk.

Daarnaast worden zowel een woning, als een niet-woning gebruikt voor de illegale opslag van vuurwerk.

De hoogte van de in deze beleidsregels voorgeschreven dwangsommen zijn dus gelijk voor elk soort pand/erf en is omwille van de overzichtelijkheid en eenduidigheid afgestemd op de doorgaans minder hoge dwangsom voor woningen.

2.3 Maatregel: Sluiting van een pand op grond van artikel 17 Woningwet door het college van burgemeester en wethouders

Voorgaande maatregelen waren vooral bedoeld om lichte vormen van herhaling van de gevolgen van vuurwerkovertreiding te voorkomen. Het college van burgemeester en wethouders heeft de mogelijkheid om bij daadwerkelijke herhaling nog een stap verder te gaan. Het college van burgemeester en wethouders kan namelijk op grond van artikel 17 Woningwet besluiten bij herhaalde overtreiding van de regels van het Besluit bouwwerken leefomgeving, een pand en/of erf /terrein te sluiten als er naar haar oordeel sprake is van bedreiging van de leefbaarheid of een gevaar voor de gezondheid of de veiligheid.

Gelet op de gevaarstelling, die van illegaal vuurwerk uitgaat, is de bedreiging voor de leefbaarheid of gevaar voor de gezondheid of veiligheid vrijwel altijd aantoonbaar. Desondanks moet het college van burgemeester en wethouders dit altijd per geval aantonen.

Afhankelijk van de aard, ernst en omvang van de herhaalde vuurwerkovertreiding, kan het college van burgemeester en wethouders bij herhaalde overtreiding, dan besluiten om over te gaan tot tijdelijke sluiting, waar bij de aard, ernst en omvang van die overtreiding gekoppeld worden aan lengte van de sluitingstermijn door middel van de gekozen handhavingmatrix (zie tabellen).

2.3.1 Tijdelijke schorsing na sluiting op grond van artikel 17 Woningwet

Is een pand of erf eenmaal voor de eerste keer op grond van artikel 17 Woningwet door het college van burgemeester en wethouders gesloten vanwege herhaling, dan bestaat de mogelijkheid voor elke betrokkene om ná de eerste sluiting het college van burgemeester en wethouders schriftelijk te verzoeken om de sluiting tijdelijk te schorsen. Dit kan onder de volgende voorwaarden.

- Het moet gaan om ten tijde van de besluitvorming niet eerder door betrokkene aangegeven of onvoorzienbare feiten en omstandigheden of calamiteiten, waarmee het college per saldo dus ten tijde van de besluitvorming omtrent de sluiting zelf geen rekening mee kon houden;
- De betrokkene geeft in zijn verzoek het volgende aan:
 1. Doel en noodzaak van de tijdelijke opheffing, (bijvoorbeeld voorkomen van of herstel van verdere schade, bezichtiging door

schade/verzekeringsexpert. Het rondleiden van een nieuwe huurder/koper/makelaar is geen reden voor opheffing van de schorsing);

2. De gewenste duur van schorsing van de sluiting;
 3. Welke personen en partijen tijdens de schorsing noodzakelijk in het pand of op het erf aanwezig moeten zijn;
- Indien het college van burgemeester en wethouders in kan stemmen met het verzoek, dan verbreken de gemeentelijke Boa's/toezichthouders de verzegeling en kan gedurende de akkoord bevonden periode het gesloten pand betreden worden om de noodzakelijke maatregelen te treffen. Na deze periode wordt het pand opnieuw verzegeld tot het einde van de sluitingstermijn.

2.3.2 Opheffing sluiting na sluiting op grond van artikel 17 Woningwet

Is een pand of erf eenmaal voor de eerste keer op grond van artikel 17 Woningwet gesloten, dan bestaat de mogelijkheid voor niet bij de (eerdere) overtreding(en) betrokken verhuurder om het college schriftelijk te verzoeken om ná de feitelijke sluiting de sluitingsperiode permanent op te heffen onder de volgende voorwaarden:

- De niet bij de (eerdere) overtreding(en) betrokken verhuurder stelt een plan van aanpak op, waarin hij concreet aantoont dát en op welke wijze een nieuwe vuurwerkovertreiding wordt voorkomen;
- Een nieuwe huurder of koper, of derving van huurinkomsten door sluiting, is onvoldoende reden om de sluiting permanent op te heffen;
- Het gesloten pand of erf blijft minimaal 1/3 van de sluitingstermijn gesloten om bijvoorbeeld de loop er uit te nemen en/of een duidelijk signaal naar de directe omgeving te blijven geven dat illegaal vuurwerk wordt aangepakt;
- Indien het college van burgemeester en wethouders in kan stemmen met het verzoek en plan van aanpak, dan kan de sluiting daarna worden opgeheven.